

Verwerende partij: Gemeenschappelijke afwikkelingsraad (GAR)

Conclusies

- verweerders besluit met betrekking tot verzoeksters jaarlijkse bijdrage aan het herstructureringsfonds voor het bijdragejaar van 1 januari tot en met 31 december 2016 nietig verklaren;
- verweerder verwijzen in de gerechtskosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 103, leden 2 en 7, van richtlijn 2014/59/EU⁽¹⁾ en van artikel 70, lid 2, van verordening (EU) nr. 806/2014⁽²⁾

Verzoekster stelt dat verweerders besluit met betrekking tot haar jaarlijkse bijdrage onrechtmatig is, omdat daarin met het oog op de vermindering van haar bijdrage alleen rekening wordt gehouden met de stimuleringsactiviteit van verzoekster, en niet met haar voor de stimulering dienstige nevenactiviteit. Daardoor werd de jaarlijkse bijdrage van verzoekster aan het herstructureringsfonds voor het bijdragejaar van 1 januari tot en met 31 december 2016 te hoog vastgesteld.

2. Tweede middel: schending van de uitvoeringsverordeningen van richtlijn 2014/59/EU en verordening (EU) nr. 806/2014, die overeenkomstig deze rechtshandelingen aldus moeten worden uitgelegd dat zij ook de voor de stimulering dienstige nevenactiviteit bevoorrecht behandelen.
3. Derde, subsidiaire middel: onrechtmatigheid van de uitvoeringsverordeningen van richtlijn 2014/59/EU en verordening (EU) 806/2014

In dit verband voert verzoekster aan dat indien een uitlegging van de uitvoeringsverordeningen conform richtlijn 2014/59/EU en verordening (EU) nr. 806/2014 onmogelijk zou zijn, de uitvoeringsverordeningen in dit opzicht onrechtmatig zouden zijn. Daardoor zou ook het op deze uitvoeringsverordeningen gebaseerde besluit van verweerder onrechtmatig zijn.

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2014, L 173, blz. 190).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB 2014, L 225, blz. 1).

Beroep ingesteld op 23 augustus 2016 — Verein Deutsche Sprache/Commissie

(Zaak T-468/16)

(2016/C 371/29)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Verein Deutsche Sprache eV (Dortmund, Duitsland) (vertegenwoordiger: W. Ehrhardt, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het overeenkomstig artikel 4 van de uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1049/2001 door de secretaris-generaal in naam van de Commissie genomen besluit van 10 juni 2016 nietig verklaren;
- verweerster verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 10, lid 3, VEU, artikel 11, lid 2, VEU en artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) — geen open en transparante dialoog

- Verzoekster stelt dat het besluit voorbijgaat aan de duidelijk uit het verzoek om toegang tot documenten blijkende intentie van verzoekster om een volledige kijk te krijgen op de procedure die heeft geleid tot de beslissing over de verbouwing van de perszaal in het Berlaymontgebouw van de Commissie, met een beperking tot de Engelse en Franse taal. Er werden slechts enkele documenten overgelegd, die voornamelijk formaliteiten bevatten maar niet vermelden wie de auteurs van, en wat de redenen voor, de beslissing zijn.

De Commissie gaat in het aangevochten besluit niet afzonderlijk in op de door verzoekster genoemde documenten, behoudt de reden voor de weigering van toegang voor zich, en schendt zo de uit artikel 10, lid 3, VEU en andere rechtsvoorschriften van de Europese Unie voortvloeiende plicht om de besluitvorming op een open wijze en dicht bij de burger te laten plaatsvinden en om de redenen toe te lichten.

- Voorts betoogt verzoekster dat de Commissie haar in artikel 11, lid 2, VEU neergelegde verplichting om met representatieve organisaties een open en transparante dialoog te voeren niet nakomt doordat zij geen acht slaat op de bezorgdheid van de organisatie, documenten niet ter beschikking stelt, en niet afdoende communiceert over haar redenen om geen toegang te verlenen tot documenten.
2. Tweede middel: schending van artikel 15, lid 3, eerste alinea, VWEU, artikel 42 van het Handvest en artikel 2, leden 1 en 3, en artikel 4, lid 6, van verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ — gedeeltelijke weigering van toegang tot documenten
- Met het tweede middel stelt verzoekster dat de niet-inachtneming van wezenlijke aspecten van het verzoek niet-nakoming uitmaakt van de transparantieplicht van de Europese Unie.
 - Verzoekster voert voorts aan dat de Commissie in haar besluit ten onrechte heeft beslist dat om redenen van gegevensbescherming geen toegang tot een bepaald document kon worden verleend, zonder dit document nader te identificeren en inhoudelijk te beschrijven, en zonder deze beslissing toereikend te motiveren.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43).